

ת"פ 31955/05/23 - מדינת ישראל נגד נביל אסלאן

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 31955-05-23 מדינת ישראל נ' אסלאן(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
נביל אסלאן (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום מתוקן לאחר שחזר מכפירה בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות בעליו ונטישתו במקום אחר - עבירה לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, סירוב לבדיקת דם שתן או אלכוהול - עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") + תקנה 62 (3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב אישום זה עבד מר אליהו ברעם בתחנת דלק "סונול" במתחם BIG ברגבה (להלן: "**המתלונן**").

בתאריך 3.5.23 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן למשמרת עבודתו בתחנה, החנה את רכבו בסמוך לעמדת מילוי אוויר לגלגלים במתחם התחנה, נעל את הרכב וניגש לעבר חנות הנוחות בתחנה.

בהמשך למתואר בשעה 03:00 או בסמוך לכך, עת שהה הנאשם ביחד עם חבריו בתחנה, הניח המתלונן את מפתחות הרכב על שולחן בסמוך לחנות. בנסיבות אלה, ניצל הנאשם שעת כושר, לקח את המפתחות ובהמשך עזב ביחד עם חבריו את התחנה.

זמן קצר לאחר מכן, בשעה 03:40 או בסמוך לכך, שם הנאשם לתחנה כשהוא מכסה פניו באמצעות חולצתו, ניגש אל הרכב, פתח את נעילת הרכב באמצעות המפתחות והתיישב במושב הנהג. משהבחין המתלונן בנעשה, רץ לעבר הרכב, פתח את דלת הנהג והכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב על מנת לקחת את המפתחות.

במעמד זה, תקף הנאשם את המתלונן באופן שדחף אותו בחזהו באמצעות ידיו לאחור, סגר את הדלת ונמלט מן המקום כשהוא נוהג ברכב.

בהמשך לכך, נהג הנאשם ברכב עד הגיעו למטמנת עברון, שם ירד עם הרכב משפת הכביש לעבר שטח חקלאי עד אשר התנגש עם הרכב באבן גדולה וגרם לנזקים לרכב בדמות קרע בדופן הצמיג, ציריה שבורה במשולש ימין קדמי שבור, פגוש קדמי ימני שבור, כנף קדמי ימני שבור ופתיחת כריות אוויר בצד ימין ובגלגל הגה שווים אינו ידוע למאשימה.

הנאשם נהג בגילופין בכך שסירב לבצע דגימת אוויר נשוף (ינשוף) לפי דרישת שוטר וזאת לאחר שהוסברה לו משמעות הסירוב וגרם לחבלה במזיד לרכב.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם פלילי ותעבורה - **ת/1** וכן הגיש את כתבי האישום, הכרעת דין וגזר דין בשני תיקים בהם נגזרו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - **ת/2**.

בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים וכן הדגיש את נסיבות ביצוע העבירות וטען כי מדובר בנסיבות חמורות וכי הנאשם פגע פגיעה ניכרת בערכי חברתיים מוגנים. הנאשם כך נטען ביצע את העבירות לבדו תוך תכנון מוקדם וכי החומרה נעוצה בכך שהנאשם ניצל בערמומיות את חוסר תשומת ליבו של המתלונן, לקח את מפתחות הרכב, עזב את תחנת הדלק וחזר אליה לאחר זמן קצר כדי לגנוב את הרכב. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ובהגיעו למטמנת עברון המרוחקת כ- 3.5 ק"מ מהמקום התנגש באבן גדולה וגרם נזקים לרכב.

ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם שנע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לו עתר, טען ב"כ הנאשם כי לנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ונשק וכי הרשעתו האחרונה מיום 22.11.2020 בגין עבירות סמים. באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, לנאשם 15 הרשעות קודמות מתוכן שלוש הרשעות בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול/סמים. כנגד הנאשם תלויים ועומדים שני עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה וכן שני עונשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. נוכח האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת עונש של מאסר על תנאי מת"פ 4307-08-2020 בן חודשיים במצטבר לעונש, הפעלת פסילת רישיון נהיגה על תנאי מבית המשפט השלום בבית ים מאותו גזר דין בת 4 חודשים במצטבר לעונש, הפעלת עונש מאסר על תנאי מבית המשפט השלום לתעבורה בחיפה תת"ע 1215-12-18 בן 7 חודשים במצטבר לעונש, הפעלת פסילת רישיון נהיגה על תנאי מאותו תיק בת 8 חודשים במצטבר לעונש, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה למשך 48 חודשים, פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה.

4. ב"כ הנאשם טען כי כת האישום תוקן באופן משמעותי וכי לנאשם לא היתה כל כוונה לשלול שלילת קבע את כלי הרכב וכי מחומר החקירה עולה דווקא כי יש היכרות מוקדמת בין הנאשם והמתלונן. ב"כ הנאשם טען כי לאחר תפיסת הרכב הכסף הושב למתלונן. אין כל נסיבה מחמירה לטענת ההגנה באשר לנסיבות ביצוע העבירות. גם לעניין התקיפה טען הסנגור כי מדובר בנסיבות קלות וברף הנמוך בחומרה. לגבי התאונה עצמה טען הסנגור כי לא נשקפה כל סכנה לציבור או למשתמשי דרך שכן מדובר בשטח בשדות בקיבוץ עברון. לנאשם מיוחסת עבירת שכרות מכוח סירוב ונפלו פגמים בעניין זה והפנה לפסיקה רלוונטית **נ/1**. הסנגור הלין על כך שניתן היה לסיים את התיק בתיקון כתב אישום ואולם הנאשם נותר בתנאים של עצור תקופה ממושכת נוכח התנגדות המאשימה. הנאשם כך נטען, פנה לרשויות שב"ס וביקש לשלבו בהליכים טיפוליים יעודיים וכן הגיש הסנגור מסמך מאת בית הסוהר מגידו - **נ/3**.

באשר להפעלת עונשי המאסר על תנאי טען הסנגור כי נפל פגם שעה שבית המשפט השית עונשי מאסר על תנאי חרף העובדה כי עונש זה לא היה במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים. נוכח האמור טען הסנגור יש מקום לחפיפת עונשי המאסר בחופף זה לזה ובחופף לעונש.

5. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ואמר שהמתלונן חבר שלו והוא מוכן לפצות אותו.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (**להלן: "עניין ג'אבר"**)). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו, סבורני כי הגם שמדובר בעבירות פליליות ועבירות תעבורה, יש מקום לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת וכי יש זיקה וקשר הדוק בין העבירות שהורשע בהן הנאשם. אשר על כן, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד.

8. הערך החברתי המוגן שנפגע מהעבירות שבהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הוא הגנה על שלום הציבור

ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור וביטחוננו האישי של המתלונן.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת מעשים אלה וכך נאמר ברע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** :

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר במונחי המשק. הרוצה להנות הזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

סימן ה'1 לפרק יא' לחוק העונשין אשר הוסף בתיקון מיוחד לחוק העונשין, יועד כולו לעבירות הקשורות בכלי רכב וכולל עבירות : גניבת רכב, שימוש ברכב ללא רשות, פגיעה ברכב, פריצה לתוך רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב וגניבה מרכב. תיקון מס' 28 - בו הוסף הסימן האמור, יועד להתמודד עם תופעת גניבת כלי הרכב והפגיעה בהם תוך הגברת ההגנה על כלי הרכב מפאת חשיבותם לפרט. ראו: רע"פ 6880/13 **קסטיאל נ' מדינת ישראל**,

(26.11.13).

9. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם הוא שמירה על שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך. נאמר לא אחת באשר לסיכון הטמון בעבירה של נהיגה בשכרות ולעניין זה ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 2508/11 **סמולנסקי נ' מדינת ישראל** (31.3.2011). לא מצאתי מקום לקבוע כי פגיעה בערכים חברתיים מוגנים בעבירת שכרות מכוח סירוב פחותה מעבירה קלאסית של נהיגה בשכרות. הנאשם מסיבותיו שלו סירב לבדיקה שכרות ובכך גיבש בשלמותה את עבירת השכרות.

לעניין עבירת הנהיגה בשכרות מכוח סירוב אפנה לדברים שנאמרו על ידי בית המשפט לתעבורה בת"פ (שלום ירושלים) 630/07 **מדינת ישראל נ' בריזנר** (18.7.07) -

"[...] בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר במפורש כי הסיבה לסעיף זה היא "כדי למנוע התחמקות ממתן הדין על נהיגה בשכרות על ידי סירוב להיבדק" (הצעות חוק מס' 154 מיום 11.1.2005 עמ' 523).

ברור לכן שאין ליתן פרס למי שמסרב להיבדק. ההיפך הוא. על הרשויות להבהיר בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים כי מי שאיננו נבדק מצבו גרוע יותר מאשר מי שנבדק. ההנחה צריכה להיות כי מי שמסרב להיבדק סיבותיו עמו ומן הסתם מדובר בשכרות גבוהה יחסית. כל דרך פרשנות אחרת תעשה פלסטר את מגמת המחוקק.

לא להאילן יש להוסיף כי לאחרונה ניכרת מגמה שבה מסרבים נהגים להיבדק בדרכים שונות. קשה לעיתים להתחמק מהתחושה שסירובים אלה רחוקים מלהיות מקריים. מדובר בבדיקה פשוטה יחסית שאיננה דורשת כוח פיזי מיוחד ובדרך כלל כל אדם יכול לעשותה בקלות יתירה. הסירובים מתירוצים שונים מעוררים תמיהה. אין מנוס מלבולם מגמה זו [...]."

10. אין צורך להכביר במילים באשר לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים נוכח ביצוע עבירות אלימות, גם אם מדובר באלימות שהתבטאה בדחיפתו של המתלונן. מדובר באלימות שנועדה להרחיק את המתלונן מהרכב לאחר שהכניס את פלג גופו העליון על מנת לקחת את המפתחות. מדובר במעשה שפגע בצורה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים ויכול היה אף להביא לנזק ולפגיעה משמעותית במתלונן.

11. נסיבות ביצוע העבירות מלמד על תכנון מוקדם ועל ניצול הזדמנות כאשר המתלונן הסב את תשומת ליבו, או אז הנאשם לקח את מפתחות רכבו ועזב את המקום עם חבריו. לאחר מכן שב הנאשם למקום כשהוא מכסה את פניו באמצעות חולצתו, ניגש לרכב, פתח אותו והתיישב במושב הנהג. המתלונן שהבחין בכך, רץ לעבר הרכב והכניס את פלג גופו העליון לתוך הרכב והנאשם דחף אותו בחזהו לאחור, סגר את הדלת ונמלט מהמקום. בהמשך, נהג הנאשם עד הגיעו למטמנת עברום במרחק של מספר ק"מ מתחנת הדלק וירד עם הרכב לשטח חקלאי עד אשר התנגש עם הרכב באבן גדולה וגרם לנזקים לרכב בשווי שאינו ידוע למאשימה.

12. מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה סתם מלמדת על מנעד רחב התלוי בנסיבות ביצוע העבירות. ואפנה לפסקי דין במקרים דומים ואף מקרים בנסיבות חמורות יותר ראו לדוגמא:

רע"פ 694/09 לוי נגד מדינת ישראל (03/06/09) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילית, והיזק לרכוש במזיד, וזאת לאחר שניגש לרכבו של המתלונן, פתח את דלתו ללא רשות וחבט בו, הוציאו בכוח מהרכב, משך אותו והמשיך לחבוט בו. בהמשך, התעורר המתלונן, נכנס בחזרה לרכבו והזעיק משטרה, אולם המבקש המשיך לתקוף אותו בכך שירק עליו, וזאת אף לאחר שהגיעו שוטרים למקום. בית משפט השלום בתל אביב - יפו גזר על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור.

רע"פ 2114/13 ע.ע.א.ה. נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/3/13) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגרימת חבלה ממשית בצוותא בכך שיחד עם שני בניו הקטינים ואדם נוסף תקפו מתדלק בתחנת דלק, לאחר דין ודברים במהלכו גידף המתדלק את המערער והפנה לעברו אצבע משולשת. במהלך התקיפה הוכה בראשו המתדלק על ידי בנו הקטין של המערער והאדם הנוסף, זאת בזמן שהמערער עומד על פלג גופו של המתדלק. בהמשך משך המערער את המתדלק מעורפו וכופף את ראשו ארצה. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר.

ת"פ 29811-04-13 מדינת ישראל נ' אופיר קדוש (ניתן ביום 10/12/13) - הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות מחמירות בכך שבמהלך ריב בין נהגים, היכה יחד עם נהג הרכב בו נסע את המתלונן באגרופים בכל חלקי גופו, לאחר שהעיר להם על התנהגותם בכביש. הנאשם בן 20 בעל שתי הרשעות שאינן דומות נדון ל-7 חודשי מאסר. בפסק הדין קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 10251-11-14 רווידי נ' מדינת ישראל, (31.5.15), נדון ערעורו של נאשם, כבן 24, ללא עבר פלילי או תעבורתי שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהיגה ברשלנות, נהיגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח. בית

משפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע כולו נע בין מאסר קצר בפועל מותנה למאסר בן מספר חודשים, שאפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות ובנוסף פסילה מלנהוג שארכה בין 24 ל-48 חודשים. הנאשם נדון ל 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 1000 ₪, פסילה של 36 חודשים ו-3 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים. בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו של הנאשם ל-45 ימי מאסר בפועל והפסילה קוצרה ל-30 חודשים בהתחשב בכך שהנאשם צעיר ללא עבר, משלא הוכח שסיכן בנהיגתו מאן דהוא ונוכח רמת שכרות נמוכה.

13. עונש המינימום לנהיגה בשכרות נקבע בחוק ל-24 חודשי פסילה. סעיף 39א לפקודת התעבורה קובע פסילת חובה (פסילת מינימום) לתקופה של שנתיים ימים, למי שנמצא נוהג תחת בשכרות, לרבות בהשפעת סם מסוכן.

כמו כן אוסיף ואפנה לעפ"ת 1590-04-11 לענייננו :

"כבר חזר בית המשפט זה חוזר ושנה וחוזר ושנה כי עונש המינימום בנהיגה בשכרות עומד על 24 חודשי פסילה בפועל. בית המשפט רשאי לסטות מעונש זה ולקצר התקופה בנסיבות חריגות ויוצאות דופן שירשמו.

העונש אחיד למלח הארץ. הטייס, הרופא, רו"ח, הסטודנט ולמי שלא למד אלא סיים 8 שנות לימוד ולכל אחה המצויים בתווך. רק בנסיבות חריגות יקצר בית המשפט את תקופת המינימום. נסיבות חריגות הן נסיבות ייחודיות לאותו אדם שאינן חוזרות ונשנות בפי כל, כמו למשל חס וחלילה פציעה קשה או אירוע בריאותי אחר קשה לנאשם, לאחר ביצוע העבירה".

14. מתחם העונש הראוי כאשר מדובר בעבירה אחת ויחידה של נהיגה בשכרות, ללא עבר דומה, כוללת פסילה בפועל לתקופה שבין 24 חודשים ועד 36 חודשים בצירוף עונש של מאסר מותנה פסילה מותנית וקנס. כאשר מתייחסים לעבירה חוזרת המתחם כולל פסילת רישיון לתקופה ארוכה יותר באופן משמעותי ובצירוף עונשים נוספים.

15. **אשר על כן בנסיבות תיק זה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית.**

16. לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

17. לקולא נתתי משקל להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ונטילת האחריות והבעת החרטה ונסיבות אישיות. כמו כן נתתי משקל לעובדה שהנאשם בעל מוטיבציה לערוך שינוי בחייו. לחומרא נתתי משקל לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם. לנאשם רישום פלילי קודם בעבירות סמים, שוד מזויין, סחיטה באיומים ופירוק חלקים מרכב, אמל"ח ורכוש. עברו התעבורתי של הנאשם כולל הרשעות קודמות בין היתר בעבירות תעבורה דומות דבר המלמד כי מדובר בנאשם רצידיביסט באשר לעבירות של נהיגה בשכרות או תחת השפעת אלכוהול. הנאשם כן נראה מזלזל בחוק והחלטות שיפוטיות ופעם אחר פעם חוזר על עבירות תעבורה המסכנות את הציבור.

18. לחובת הנאשם שני עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. באשר להפעלת עונשי המאסר המותנים במצטבר - ראוי להפנות לסעיף 58 לחוק העונשין הקובע כי:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

סעיף 58 לחוק העונשין קובע אם כך כי ככלל, עונשי מאסר על תנאי יופעלו במצטבר ולא בחופף, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו - ראו ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נגד עידן דסה** (ניתן ביום 6.6.13); ע"פ 645/09 **סאייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.10) וע"פ 10228/05 **רובאעי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.6.06).

בענייננו, לאור חומרת העבירות שהורשע בהן הנאשם, לאור עברו הפלילי והתעבורתי ולאור מכלול הנסיבות לא קיימים טעמים והמצדיקים הפעלת המאסרים המותנים בחופף ולא במצטבר לעונש המאסר בתיק. העובדה כי לטענת הסנגור נפל פגם בהליך שהוביל לסירוב הנאשם לבדיקת שכרות אין בה כל נסיבה לחפיפת העונשים. יצוין כי הפסיקה אליה הפנה הסנגור ברובה מתייחסת לתיק בו הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ונשמעו ראיות, דבר שאינו מתקיים בפני. העובדה שהנאשם בחר להודות בעובדות כתב האישום מתוקן ובהחלף "וותר" על טענותיו לענין חוקיות הבדיקה או ההליך אין בה כדי להוות נסיבה לקולא לענין העונש בתיק זה.

18. **אשר על כן, במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:**

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 4.5.23

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים מת"פ 4307-08-2020 במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים מתיק תת"ע 1215-12-18 במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 21 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 4.5.23

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי של 7 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת או יותר מהעבירות שלהלן ויורשע בגינה:

עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה של נהיגה בעת שכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות ויורשע בה.

אני פוסלת את הנאשם פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של 28 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש של פסילה על תנאי בן 4 חודשים מת"פ 4307-08-2020 במצטבר לעונש הפסילה בפועל בתיק זה.

אני מורה על הפעלת עונש של פסילה על תנאי בן 8 חודשים מתת"ע 1215-12-18 במצטבר לעונש הפסילה בפועל שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

סך כל הפסילה בפועל בתיק זה 40 חודשי פסילה בפועל.

אני פוסלת את הנאשם פסילת רישיון הנהיגה על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת או יותר מהעבירות להלן:

עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה של נהיגה בעת שכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן בסכום של ₪ 2,000 שישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא פרטי המתלונן למזכירות .

לאור העובדה כי הנאשם צפוי לרצות עונש מאסר בפועל ממושך, אני נמנעת מהשתת תשלום קנס כספי.

מוצגים - הסמים להשמדה בתום תקופת הערעור והמשקפיים ומטען - יושבו לבעלים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא למשרד הרישוי.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.

עמוד 8

